

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 17C/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714208781
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714208781.1

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou Mgr. Katarínou Janotovou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti odporkyňi: J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXXX/XXA, XXX XX R.-Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie sumy vo výške 3 338,53 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 794,59 €, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet vedľajšieho účastníka.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.05.2014, sa navrhovateľ domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by odporkyňa uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 3 338,53 € s príslušenstvom.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že odporkyňa s ním uzavrela zmluvu o revolvingovom úvere, z ktorej si neplnila svoje povinnosti riadne a včas, a preto jej vznikol dlh vo výške žalovanej sumy s príslušenstvom.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.02.2015, sa k návrhu navrhovateľa na začatie konania vyjadril vedľajší účastník na strane odporkyne. Uviedol, že uzavretá revolvingová zmluva medzi navrhovateľom a odporkyňou nespĺňa zákonné náležitosti, preto je neplatná. Vzhľadom na neplatnosť uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere má navrhovateľ podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia, spočívajúceho v poskytnutí finančných prostriedkov odporkyňi, ktoré však už bolo zo strany odporkyne vydané zaplatenými splátkami revolvingového úveru.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.02.2015, sa vo veci vyjadril navrhovateľ, a to tak, že na svojom návrhu na začatie konania v plnom rozsahu trvá. Uviedol, že odporkyňa si dobrovoľne aktivovala a začala používať kreditnú kartu, ktorú jej poskytol navrhovateľ na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, a to v súlade s výzvou na jej aktiváciu a metodickou príručkou, ktorej súčasťou je sadzobník poplatkov, ktoré jej boli poskytnuté spolu s kreditnou kartou. Nie je preto pravdou, že by navrhovateľ odporkyňi uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere skryte vnútil spolu s uzavretím zmluvy o splátkovom úvere, poskytnutom na nákup spotrebného tovaru.

Na pojednávaní, konanom dňa 27.03.2015, sa vedľajší účastník na strane odporkyne vyjadril opätovne tak, že uzavretá revolvingová zmluva medzi navrhovateľom a odporkyňou nespĺňa zákonné náležitosti, preto je neplatná, a že bezdôvodné obohatenie zo strany odporkyne bolo vydané zaplatenými splátkami revolvingového úveru. Ďalej uviedol, že zmluvná podmienka, ktorou bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, bola vyhlásená za neprijateľnú vo vzťahoch so spotrebiteľmi.

Na konané pojednávanie sa navrhovateľ nedostavil ani nepožiadaval o jeho odročenie z dôležitého dôvodu. Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.03.2015, ospravedlnil svoju neúčast' na konanom pojednávaní.

Súd vykonal dokazovanie návrhom na začatie konania zo dňa 19.06.2014, zmluvou o úvere zo dňa 16.10.2005, žiadosťami o zmenu výšky úverového rámca zo dňa 21.09.2007 a zo dňa 19.10.2009, výpisom z úverového účtu odporkyne, úverovými zmluvnými podmienkami navrhovateľa, vyhlásením predčasnej splatnosti poskytnutého úveru zo dňa 26.04.2012, ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise a vyjadreniami účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporkyňa ako dlžníčka dňa 16.10.2005 uzavrela s navrhovateľom úverovú zmluvu č. 3510098742, na základe ktorej jej navrhovateľ poskytol úver vo výške 11 691,00 Sk, ktorý sa zaviazala vrátiť v 10 mesačných splátkach vo výške po 1 344,00 Sk.

Podľa uzavretej zmluvy o úvere odporkyňa s navrhovateľom zároveň uzavrela zmluvu o revolvingovom úvere s úverovým rámcom vo výške 30 000,00 Sk (995,82 €), ktorý sa zaviazala vrátiť v mesačných splátkach vo výške najmenej 1 200,00 Sk (39,83 €).

Dňa 18.07.2006 odporkyňa prvýkrát čerpala poskytnutý revolvingový úver.

Žiadosťou o zmenu výšky úverového rámca zo dňa 21.09.2007, ktorej navrhovateľ vyhovel, odporkyňa požiadala o zvýšenie úverového rámca na sumu vo výške 40 000,00 Sk (1 327,76 €).

Žiadosťou o zmenu výšky úverového rámca zo dňa 19.10.2009, ktorej navrhovateľ vyhovel, odporkyňa požiadala o zvýšenie úverového rámca na sumu vo výške 2 000,00 €.

Navrhovateľ poskytol odporkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere spolu sumu vo výške 4 712,47 €. Odporkyňa na základe zmluvy o revolvingovom úvere zaplatila navrhovateľovi spolu sumu vo výške 4 953,82 €.

Dňa 26.04.2012 navrhovateľ vyhlásil predčasnú splatnosť poskytnutého revolvingového úveru.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Súd teda mal za preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli zmluvu o splátkovom spotrebiteľskom úvere na nákup tovaru. V rámci prejavu vôle odporkyne uzavrieť túto zmluvu o úvere však odporkyňa zároveň súhlasila so zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere.

Súhlas odporkyne s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere bol obsiahnutý v ustanovení uzavretej zmluvy, podľa ktorého „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., obojstranným podpísaním tejto zmluvy zároveň uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním platobnej úverovej karty spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., v zmysle a za podmienok ustanovení hlavy 8, 9, 10 a 11 úverových zmluvných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy, a to s úverovým rámcom vo výške 30 000,00 Sk a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške najmenej 1 200,00 Sk.“ Odporkyňa teda svojím podpisom predmetnej zmluvy prejavila vôľu uzavrieť jednak zmluvu o splátkovom úvere na nákup tovaru, ktorý bol predmetom jej záujmu, jednak zmluvu o revolvingovom úvere, ktorý predmetom jej záujmu v čase uzavretia zmluvy nebol. Ustanovenia o revolvingovom úvere sú totiž obsiahnuté na konci úverovej zmluvy, sú napísané malým, takmer nečitateľným písmom, text týchto ustanovení nie je možné meniť a odporkyňa svojím podpisom automaticky podpísala aj zmluvu o revolvingovom úvere bez možnosti ovplyvniť túto skutočnosť.

Súd považuje uzavretú zmluvu o revolvingovom úvere za neplatný právny úkon vzhľadom na to, že tento záväzkový právny vzťah nebol dostatočným spôsobom individualizovaný, pretože obsah zmluvy o revolvingovom úvere nebol súčasťou osobitnej písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a neboli zachované ani ostatné zákonné náležitosti vyplývajúce z ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spôsob uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere podľa vopred pripraveného formulára, kde v dolnej časti je malým, ťažko čitateľným písmom uvedený text, že zmluvné strany uzatvárajú súčasne aj zmluvu o revolvingovom úvere, súd považuje za nekalú obchodnú praktiku a ustanovenie o revolvingovom úvere za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Okresný súd Martin navyše rozsudkom zo dňa 25.10.2012, sp.zn. 9C/2/2012-141, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.06.2013, sp.zn. 8Co/68/2013-302, určil, že uvedená zmluvná podmienka, predmetom ktorej je uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, je neplatná pre jej neprijateľnosť.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Vzhľadom na to, že tunajší súd vo svojom rozsudku vyhlásil uvedenú zmluvnú podmienku za neplatnú pre jej neprijateľnosť, dodávateľ aj jeho právni nástupcovia sú povinní zdržať sa jej ďalšieho používania, teda aj uplatňovania nárokov z nej plynúcich na súde.

Vzhľadom na uvedené súd považuje uplatňovanie nároku, vyplývajúceho z uvedenej zmluvnej podmienky, za odporujúce zákonu a tento nárok navrhovateľovi nemohol priznať.

V danom prípade by teda bolo možné hovoriť len o bezdôvodnom obohatení odporkyne na úkor navrhovateľa. Keďže však suma platieb odporkyne na základe neplatne uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere prevyšuje skutočne čerpané finančné prostriedky, odporkyňa sa na úkor navrhovateľa bezdôvodne neobohatila.

Súd preto nárok navrhovateľa nepovažoval za právne opodstatnený a návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzhľadom na to, že vo veci mala plný úspech odporkyňa, súd by jej mal priznať náhradu trov konania proti navrhovateľovi.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vzhľadom na to, že súd rozhoduje o trovách konania len na návrh, a na to, že odporkyňa si ich náhradu neuplatnila, súd jej ju nepriznal.

Podľa § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Vzhľadom na to, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako účastník tohto konania, v prípade úspechu účastníka, ktorého v konaní podporuje, má tiež právo na náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, a naopak.

Vedľajší účastník na strane odporkyne v konaní riadne bránil jej práva a vo veci vystupoval aktívne a aj z dôvodu jeho účasti v konaní súd zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania. Z tohto dôvodu nie je možné konštatovať, že by účelom vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania nebola ochrana jej práv ako spotrebiteľa. Súd preto priznal náhradu trov konania proti navrhovateľovi aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne.

Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Podľa § 18 ods. 1 veta prvá O.s.p. účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

Podľa § 24 veta prvá O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

Podľa § 25 ods. 1 veta prvá O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Podľa názoru súdu má vedľajší účastník na strane odporkyne rovnaké právo byť zastúpený advokátom ako ostatní účastníci konania vrátane navrhovateľa. Nie je dôvod, prečo by mal súd považovať zastúpenie navrhovateľa advokátom za „účelnejšie“ ako takéto zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Na takéto rozlišovanie, predovšetkým ak vedľajší účastník na strane odporcu v konaní vystupuje aktívne, aj v dôsledku jeho činnosti a bránenia práv spotrebiteľa je tento spotrebiteľ v konaní úspešný, a je teda zrejmé, že účelom vstupu do konania nie je len obohatenie sa na náhrade trov konania, nie je dôvod. Preto súd uznal trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne za účelné a priznal mu ich náhradu.

Trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne predstavujú trovy právneho zastúpenia vo výške 794,59 €, pričom tieto pozostávajú z odmeny za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia podľa ust. § 13a ods. 1 písm a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška), písomné podanie vyjadrenia vo veci samej na súd zo dňa 18.02.2015 podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky) a účasť na pojednávaní dňa 27.03.2015 podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky) vo výške po 131,13 € podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky, z režijnej náhrady podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky za 3 úkony právnej služby vo výške po 8,39 €, z náhrady cestovných výdavkov za účasť na pojednávaní dňa 27.03.2015 vo výške 76,92 € (280 km x (základná náhrada 0,183 € + spotreba 7,0 l / 100 km x cena 1,31 € / l)), z náhrady za stratu času podľa ust. § 17 ods. 1 vo výške 166,68 € (12 polhodín x 13,89 €) a z dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky vo výške 132,43 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.